

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

der vil hengå et betydeligt tidsrum, inden en ny seddel vil kunne sættes i omløb.

Det ærede medlem hr. Rager rejste spørgsmålet om pensionskassernes vanskeligheder som følge af prisudviklingen, en prisudvikling, der har bevirket, at de pensioner, kasserne kan yde, ikke betyder den sikring af de pensionerede, som disse havde regnet med. Jeg er ganske klar over, at der her er et meget vigtigt, men samtidig også et meget vanskeligt spørgsmål, der jo forøvrigt har interesse ikke alene i forhold til pensioner, hvadenten disse nu ydes gennem pensionskasser eller gennem forsikring i et pensionsforsikringsselskab, men også for almindelige livsforsikringer. Spørgsmålet har gennem åringer beskæftiget forsikringsverdenen og har bl. a. været genstand for indgående drøftelser på nordiske forsikringskongresser. Forsikringseksperterne har imidlertid ikke kunnet anviser nogen løsning på denne tragiske konflikt mellem på den ene side hensynet til sikkerheden for de indskudte midler og på den anden side ønsket om at afbalancere pengenes faldende værdi. Lidt kan der dog måske gøres, og det ærede medlem har sikkert bemærket, at jeg for et par dage siden i det andet høje ting har fremsat lovforslag om ændringer i livsforsikringsloven og pensionskasseloven, bl. a. gående ud på at åbne adgang til i et vist begrænset omfang at anbringe midler i aktier og en noget udvidet adgang til at anbringe midler i fast ejendom. Hvor meget dette vil betyde i den omtalte forbindelse, er det selvsagt ikke muligt at spå om. Jeg skal endnu tilføje, at jeg, som det ærede medlem sikkert også ved, har nedsat et lille udvalg til at gennemgå livsforsikringsloven, skadesforsikringsloven og pensionskasseloven. Udvalget vil også beskæftige sig med det spørgsmål, vi taler om her. Jeg har anmodet udvalget om at ville fremskynde sit arbejde, således at eventuelle lovforslag kan fremsættes i næste rigsdagssamling.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann fremsatte nogle bemærkninger om den i henhold til konfiskationsloven af 1946 skete konfiskation af Kalø gods. Det er mig bekendt, at der foreligger et andragende om genoptagelse af sagen om dispensation. Ministeriet har endnu ikke modtaget nogen indstilling fra dispensationsnævnet, men

der foreligger ikke for mig noget om en principiel ændring i dette spørgsmål.

Det ærede medlem hr. Gustav Pedersen rejste spørgsmålet om at skaffe de nødvendige skoler til uddannelsen af det forventede stærkt voksende antal lærlinge. Problemet er størst, for så vidt angår håndværkerlærlinge, og indenfor tilsynet med de tekniske skoler og i handelsministeriet har man også været opmærksom på spørgsmålet og har altid stillet sig imødekommende overfor planer om skolebyggeri. Når det dog ikke har været muligt at bygge i det ønskede omfang, skyldes det simpelt hen, at skolerne ikke altid selv har kunnet skaffe de fornødne midler hertil. Efter de gældende regler kan der ydes statslån på indtil $\frac{1}{3}$ af byggesummen. I øjeblikket behandler man imidlertid i ministeriet et forslag fra skolerådet for de tekniske undervisningsvirksomheder, hvorefter der i lighed med den ordning, der nylig er indført for de under undervisningsministeriet sorterende skoler, skulle kunne ydes statslån på 50 pct. af byggesummen ved opførelse af skolebygninger til tekniske skoler og handelsskoler.

Med den nuværende ordning af lærlingeundervisningen som aftenskoleundervisning vil det efter de af ministeriet indhentede oplysninger vel nok volde vanskelighed at klare den forøgede tilgang af lærlinge, så længe man ikke råder over tilstrækkelige lokaler. For Københavns vedkommende regner man med at kunne imødekomme det voksende behov under forudsætning af, at det for tiden planlagte skolebyggeri gennemføres.

Med hensyn til lærerspørgsmålet stiller det sig således, at lærerne ved de tekniske skoler for størstedelen er praktiske håndværkere, som har skoleundervisningen som bierhverv. Det har i det store og hele, bortset fra isoleret beliggende skoler, ikke voldt skolerne vanskelighed at skaffe de nødvendige lærerkræfter, og det formodes, at man selv med den forudsatte voksende lærlingetilgang vil være i stand til at løse lærerspørgsmålet.

For handelsskolernes vedkommende foregår undervisningen, der ikke kræver et apparatur som de tekniske skolers, i overvejende grad i kommuneskolernes lokaler, og det vil, efter hvad der er oplyst for handelsministeriet, næppe være uoverkomme-